

Scheda di informazioni

Φύλλο πληροφοριών

Il modo imperativo si usa per **dare un ordine** o per invitare, pregare, **esortare qualcuno a fare qualcosa**.

Η έγκλιση της προστακτικής χρησιμοποιείται όταν θέλουμε να εκφράσουμε διαταγή, παράκληση, προτροπή κάποιου να κάνει κάτι.

L'imperativo ha un solo tempo, il presente, e due sole forme: la seconda persona singolare e plurale, per le altre persone (esclusa la prima persona che non esiste) prende in prestito le forme del congiuntivo presente che in questo caso prende il nome di **congiuntivo esortativo**:

Esempio:

Ascoltiamo il professore con attenzione! **Ascoltino** quello che ho da dire!

Η προστακτική έχει μόνο ένα χρόνο, τον ενεστώτα και δύο πρόσωπα: το δεύτερο ενικού και πληθυντικού. Τα άλλα πρόσωπα τα δανείζεται από την υποτακτική ενεστώτα. Σε αυτή την περίπτωση η προστακτική γίνεται προτρεπτική.

Παράδειγμα:

Ascoltiamo il professore con attenzione! **Ascoltino** quello che ho da dire!

L'imperativo negativo, alla **seconda persona singolare**, si forma con l'**infinito** presente **preceduto dalla negazione non**.

Esempio:

Non perdere tempo!

Η αρνητική μορφή της προστακτικής, στο β' πρόσωπο του ενικού αριθμού, σχηματίζεται με το αρνητικό μόριο **non** και το απαρέμφατο του ενεστώτα.

Παράδειγμα:

Non perdere tempo!

Osserva la tabella:

studiare			temere	
	Affermativo	Negativo	Affermativo	Negativo
tu	studia	non studiare	temi	non temere
noi	studiamo	non studiamo	temiamo	non temiamo
voi	studiate	non studiate	temete	non temete
finire			dormire	
	Affermativo	Negativo	Affermativo	Negativo
tu	finisci	non finire	dormi	non dormire
noi	finiamo	non finiamo	dormiamo	non dormiamo
voi	finite	non finite	dormite	non dormite

ATTENZIONE!

Nell'imperativo **non si usa mai il pronome personale soggetto**, per esempio si dice: “**fate** presto!” e non “voi fate presto!”.

Στην προστακτική δεν χρησιμοποιείται ποτέ η προσωπική αντωνυμία σε θέση υποκειμένου

FORME IRREGOLARI DELL'IMPERATIVO

I verbi *andare*, *dare*, *dire*, *fare* e *stare* formano **la seconda persona** dell'imperativo in modo particolare:

Ta ρήματα *andare*, *dare*, *dire*, *fare* e *stare* σχηματίζουν το δεύτερο πρόσωπο της προστακτικής με ανώμαλο τρόπο:

andare: **va'** (vai)!; dare: **da'** (dai)!; dire: **di'**!; fare: **fa'** (fai)!;
stare: **sta'** (stai)!

I verbi *essere* e *avere* formano la seconda persona singolare e quella plurale in questo modo:

Ta ρήματα *essere* e *avere* σχηματίζουν το δεύτερο πρόσωπο του ενικού και πληθυντικού ως εξής:

essere: (tu) **sii** paziente! – (voi) **siate** pazienti!

avere: (tu) **abbi** fiducia! – (voi) **abbiate** fiducia!